

Podzim života je krásný

Miloslav Pikolon / DS PIKI Volyně

Je to hra, která nás humorně zavede do života v Domově důchodců. Nejenom že nám přiblíží život v domově, ale ukáže nám, že i když jsou v něm lidé různých charakterových vlastností, lze při troše tolerance, ohleduplnosti, schopnosti komunikování a chápání jeden druhého, zde vytvořit docela dobře fungující přátelství. To zda se nám to podařilo, necháme na tobě milý diváku. Pokud se nám to nepodařilo, co se dá dělat ... i takový je prostě život ...

„PIKI“

Jak to vidí Freeman?

Tak jestli někdy domov důchodců, tak s PIKI jedine. Tak skvěle jsem se dlouho nepobavil. Krásný humor smíchaný s pokorou a lidstvem mě hladil po duši. To, že to je autorská hra, je pro mě krása na druhou. Díky Volynáci, potěšili jste mě, a jak bylo slyšet, i diváky.

Morgen Freeman

ROZHOVOR

ZVĚDAVÉ DANUŠE

Dnešní rozhovor bude s panem Miloslavem Pikolonem, principálem souboru PIKI Volyně. Řekněte nám v rychlosti krátce něco o souboru.

U nás toho bylo hodně, měnily se názvy. Největší úspěchy byly, když jsme byli studio mladých. Pak se to rozpustilo v roce devadesát pět, nevědělo se, co bude. Po tři čtvrtě roku jsem dal dohromady děti, začali jsme hrát a nevěděl jsem název. A můj bratranec Jarda Kubeš mi říká: Dej tam svojí přezdívku. Takže Divadelní spolek PIKI a pod tímto názvem hrajeme od devadesátého šestého.

Kolik máte zhruba členů?

To co jste viděli. A teď k nám přibyli ještě čtyři.

Tohle byla vaše prvotina, nebo jste toho napsal už víc?

Pohádky pro děti jsem si tvořil, ale tato hra je první. Je to vlastně o mém dědečkovi, myslel jsem, že to budu hrát s Jardu, ale Jarda neměl čas, tak jsem poprosil Fandu, kterého jsem znal z pohádky. Nelituji toho obsazení, Anežku tu mám od třetí třídy a Maruška s Frantou, to je jejich druhá divadelní role.

Tak to gratuluji.

Mám z toho radost, ale pořád si říkám: Ano, zadařilo se, ale zůstat na zemi a bavit se, protože ono se to z toho jeviště přeneso na diváky.

Je to vidět a je to slyšet. Pane Pikolone, já Vám děkuji za rozhovor a přeji víc takových her do budoucnosti a ať Vám to šlape.

Slovo o souboru:

Divadelní soubor ve Volyni, byl založen r. 1848. Jeho nejtučnější byly v letech 1987, 1988 a 1989, kdy jako DS Studio mladých získali cenu národní přehlídky, Jiráskův Hronov a čtvrtou cenu Národní přehlídky si přivezli z Třebíče v roce 1995. Dále se již hrálo jako Divadelní spolek „PIKY“ Volyně. Tento soubor doposavad sehrál osm her, a z toho v roce 2002 a 2003 zvítězil na Národní přehlídce. V letech 2002 a 2003 reprezentoval Českou republiku na Mezinárodních přehlídkách na Slovensku v Martině a Kremnici. V roce 2004 pak reprezentoval na Mezinárodní přehlídce RencontreInternationale de Théâtre amateur v Belgii.

Divadlo života

Reflektory jsou nože,
milují pravdu.
Ale i lháři po násosu
tělky
používají je
pravdivě.
Tu lež poznáš jen
a jen srdcem.
To se nedá přetřít tělkou.

Jaroslav Makrot

SOKOLOVSKÁ ČURDA

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Martin Volný na úvod opět zdůraznil, že seminář nemá hodnotící funkci, nýbrž diskusní tedy zúčastnění divadelníci nemusejí mít obavy.

Máša Caltová si před zahájení objednala velké řezané pivo ☺ a měla výkop:

„Chtěla bych poděkovat panu Pikolonovi za text, který je půvabný. Je zřejmé, že je celý postaven na charakteru dědečka, který je ironický, sarkastický, ale zároveň s prvky lidskosti. Herecký výkon byl barvitý, zábavný a udržel mou pozornost od začátku do konce.

Malý problém je v kompozici ostatních postav. Myslím, že hlavní partnerka Anička vyvstává ze své role velice sympaticky a přitom se o ní v textu povídá, že je to „baba jedu“. Bylo by lepší posílit nejen její sebestřednost, ale celkově její negativní polohy, protože mně osobně připadala sympatická oproti nárážkám a prohlášením důchodce Antonína.

Velmi pěkně barvitě byl vyjádřen Antonín, který je v určitých částech velice lidský, což kontrastuje s jeho negativními vlastnostmi.

Postava Slávka by měla trochu více reflektovat na manipulaci Aničky.“

Pauza.... Niky donesl pivo ☺ Máša září úsměvem a okamžitě naklání půllitr k uhasení žízně.

Máša pokračuje:

„Slávek by měl daleko více zahrát střihy, kdy je Aničkou fascinován a obdivuje ji. Tyto situace byly totiž naznačené, ale nedohrávané oproti výstupům Antonína, čímž dochází trochu k přenosu hry k one-man show.

V dramatických situacích by bylo zajímavé, kdyby se více rozebrali. Např. scéna kdy Anička hledá něco v odpadkovém koši. Principiálně jí nejde o jídlo, protože jídla mají dost, ale dobré by bylo, kdyby například našla starý svetr, kdy by z něj byla nadšena a v tu chvíli by ji někdo viděl. Byl by prostor rozehrát scénu, kdy se Anička cítí trapně. Je škoda, že tato „vděčná“ situace vyšuměla a nebyla rozehrána. Je to skutečně živná původa k rozpoutání humorné části, aby nenesla humor pouze postava Antonína.

Důležité v těchto komediích je vyhrotit situace, čímž se velmi zdůrazní humornost.

Mám velký problém s Aničkou. Je příliš krásná a vypadá půvabně. Tím, že je nalíčená a svým vizusem příliš nekoresponduje se svou postavou a příliš kontrastuje s ostatními protagonisty. Bohunka ano, samozřejmě ta vypadá tak jak má, má krásný kostým.“

Publikum: a také krásné nohy

Máša: „Nemám na mysli oparukovat Aničku, ale skutečně na této části trochu zapracovat, protože ta mladistvost z Aničky příliš číší.“

Reakce souboru:

Ano, Aničku nám všichni vyčítají, respektive její mladickost. Rádi bychom, kdybyste nám poradili jak to řešit, protože je to pro nás skutečně bezvýchodná situace, kterou bychom samozřejmě rádi vyřešili.

Máša se uvolila k zapůjčení kvalitní paruky ☺

Martin: „já mám trochu problém, že jste příliš stíhlá. Chtělo by to trochu přibrbit, trochu „dotučnit“ a obléci něco volnějšího. Antonín mne rušil tím, jak moc kýval nohou.

Jaký je vztah k Bohunce???” Odpověď: „jakoby k vnučce, jako moje sluníčko.“

Martin: „není totiž zřejmé z repliky jaký vztah k ní má, protože chvíli je to jako k vnučce, ale přitom s ní laškuje v části kdy jí říká, že by se každý večer před ní modlil a to proto, aby po něm nic nechtěla.“

Máša: „Sláveček ostřeji reagovat na Antonínovy nárážky a Anička ostřeji na Slávka ve chvíli kdy jej má takřkajíc v moci.

Scénicky by se měla udělat výrazněji část okouzlení a následně negativní dopad Aničky manipulace se Slávkem.

Předěly muziky byly zbytečně dlouhé. Přimlouvala bych se, aby byli zvukově znát ptáci, kačeny a ta pohoda přírody, nejen podkres hudbou. Autentické zvuky přírody udělají nádhernou atmosféru a pomohou daleko více než pouhá muzika. Ono se potom nemusí ani tolik tlačit na uhrání a projevení pohody, když by byly tyto zvuky slyšet. Lépe by se hercům rozehrávalo.

Jsem vděčná, že Anička netlačila a nevykreslovala násilně starou babu, ale pojala to po svém. Pomohlo by lepší nalíčení a kostým, protože by se herečce lépe vyjadřovala Aničky postava a především její stáří.“

Máša se domlouvá na logistice, co se paruky týče ... ☺

Máša poděkovala za zážitek a za otevřený konec. „Je milé, že jste Aničku nenechali zemřít a skončilo to tímto způsobem.“

Pan Makrot:

„Rád bych řekl panu režisérovi, že pokud hraje hlavní roli, měl by se nechat někým trochu hlídat. Pokud šlo o dialog, byl pro mne velmi příjemný, nebyl uspěchaný. Špilce zněly, měli jste dost času, což bylo znát. Velmi výrazná byla Bohunka svými nohami.

Čistota mluvy nebyla zcela v pořádku a je to škoda, protože když není čistota a přepadne hlas přes forbínu, je to pryč. Doporučuji odzkoušet si před každým vystoupením prostor, ve kterém jste zrovna hosty. Kulisy se trochu ztrácely, protože sokolovské jeviště je velké.“

SOKOLOVSKÁ ČURDA

VOX POPULI

